

телна метода. Тя лѣчи сигурно и скоро — понеже лѣкове-тѣ що прѣдписва дѣйствуватъ на право и специфически вржъ болнитѣ части, тѣй щото сѫщи-тѣ тѣзи лѣково сѫ зети въ такога малко количество, дѣто не можатъ, подъ никакжвъ начинъ, да докаратъ нѣкаква вреда или опасностъ вржъ животъ-та на болниа-тѣ; на конецъ тѣ сѫ тѣй лесно и приятно зематъ, щото въ това отношение, никак нищо не може каза.

Изборъ на лѣкарства-та.

Закона-тѣ на подобнитѣ. — Противници-тѣ на омиопатиа-та не гледатъ въ омиопатическото лѣкарство освѣнъ доза-та му (взятка). За тѣхъ всѣко лѣкарство, прѣдписано въ твърдъ малко количество, е нѣщо нищо — голѣма грѣшка.

Едно лѣкарство е *омиопатическо* на една болѣсть, когато то отговариѣ по закона-тѣ на подобни-тѣ; тѣй омиопатичность-та е вѣпросъ отъ начало, а не вѣпросъ отъ количества.

Слѣдователно, този законъ на подобни-тѣ сѫкратенъ отъ автора-тѣ си въ тая проста формула: *similia similibus corantur*, не значи друго нищо освѣнъ това, то е: *че едно лѣкарство кое-то може да уличтожи една болѣсть, то ще може когито се даде на единъ здравъ человѣкъ, да произведе въ него подобни признаки на тѣзи по кои-то таж болѣсть се отличава*. Отъ гдѣ е поставено и това